

Uit de pers

In „Onze Universiteit, mededeelingen van het Centraal-Comité van de Rooms-Katholieke Universiteit”, wordt naar aanleiding van de vraag:

„Wat heb ik aan die Universiteit? Mijn zoon zal er toch nooit studeren,” het volgende geschreven:

Bemiddelaarster

Iedereen heeft toch ook niet de lantaren in de vuurtoren te verzorgen, maar iedereen begrijpt, dat een vuurtoren onmisbaar is. Onder de oorlog en na de oorlog hebben we aan den lijve gevoeld, hoe beslissend de ideeën zijn, waarop een volk feitelijk leeft. Daarvan profiteert of daarvan lijdt de eenvoudigste man ongemerkt in zijn gewone doen. Het komt er daarom op aan, de overtuiging, die de kerk ons gegeven heeft, in opvattingen en inzichten van de wetenschap om te zetten. Wat de katechismus bondig leert, dient toegepast te worden op wetboeken en schoolboeken. In deze bemiddeling, waardoor de Openbaring veelzijdig wordt verwerkt, ligt eigenlijk de betekenis van onze Katholieke Universiteit.

Toen het Werkliedenverbond bij de stichting van de Nijmeegse Universiteit een vorstelijke bijdrage gaf, toonde het een zuiver begrip van zulke verhoudingen. En toen de katholieke arbeidersorganisatie van het bisdom Den Bosch later opnieuw een rijke gift schonk, kwam die openlijk bevestigen, hoe Nijmegen geen belangen dient van enkelen, maar de algemene beginselen helpt dragen. Om die reden verdient het de blijvende belangstelling en steun van alle geloofsgenoten. Elke handwerker is trouwens langzamerhand een hoofdwerker geworden, in zover industrie en landbouw en verkeer altijd hoger eisen aan het werk gaan stellen, terwijl iedereen in zijn vrije tijd aan het lezen is geslagen.

Wij, mensen van de studie en mensen van de praktijk, groeien geleidelijk naar elkaar toe en hebben elkaar in deze technische tijd hoe langer hoe meer nodig. Welk bedrijf en welke organisatie kent niet minstens één persoon met een academische titel? Nijmegen mag duidelijker tekens geven van meeleven met het volk, zoals het volk van zijn kant bewijzen levert van meeleven met Nijmegen. Nu de koopkracht van het volk in deze eeuw zichtbaar is gestegen, valt er een evenredige vrijgevigheid aan te danken. Zolang ontelbare landgenoten geregeld de hand moesten uitsteken voor de liefdadigheid, wisten ze alleen wat krijgen was. De sociale rechtvaardigheid heeft ook dit goede gevolg gehad, dat allerlei Christenen de gelegenheid vonden om de deugd van het geven, waarin zoveel zegen en geluk verzekerd is, persoonlijk uit te oefenen. Meent iemand ten slotte voor zich zelf niets te hebben aan de Universiteit, laat hij dan in ieder geval de belofte van het Evangelie ondervinden, dat geven zaliger is dan krijgen.

(Overgenomen uit de Volkskrant)

Gerard Brom

DE VRIJE UNIVERSITEIT EN

De V.U. moet dienstbaar gesteld worden om de actie uit het Calvinistisch beginsel op ons Volksbestaan te sterken en te veredelen. Zij kan dat, omdat het een universiteit is en als universiteit, heel het leven in zijn onderscheiden faculteiten onder het licht van Gods Woord wil onderzoeken en de beginselen wil toepassen. Daartoe moet ze nog uitgroeien. Een geheel volledige Universiteit is het nog niet. Maar vergeleken bij het begin is het al een geweldige vooruitgang. Het kleine aantal professoren is nu tot een groote schare uitgegroeid. En de faculteiten beginnen hoe langer hoe beter bezet te worden. Dat is noodig, omdat het veld van onderzoek zoo groot is en zich hoe langer hoe meer specialiseert.

Prachtig wanneer in allerlei wetenschap het Calvinisme meesprekt en gehoord wordt. Dat is het eerste. De Universiteit beoefent wetenschap, niet om haars zelfs wil, maar om het licht van Gods Woord op alle terrein te laten uitstralen. Maar de Universiteit vormt door haar wetenschapsbeoefening de menschen, die straks hun plaats in het leven innemen. Predikanten en juristen, economen en politici, leeraars. Zij dient met haar neven-instituten het onderwijs.

Wat gevonden wordt, wordt ook toegepast en uitgedragen. Ik herinner aan wat Giesink gezegd heeft. De actie uit het beginsel op ons volksbestaan moet door de Universiteit en haar arbeid, door de daar gevormde mannen, die straks leider zijn van en vooraanstaande plaatsen innemen onder ons volksdeel, die actie vanuit het beginsel moet verstrekt en veredeld worden. Hij gaat ervan uit, dat die actie er is! En dat is juist. De Universiteit schept de actie niet. Waar het Calvinistisch beginsel door levende menschen beleden wordt, komt leven, actie. Daar is een zich inspannen om het beginsel uit te dragen en tot doorwerking te brengen en zoo het volksbestaan door het beginsel te beïnvloeden. Maar die actie, die er is, moet versterkt en veredeld worden. Iemand kan krachtens zijn overtuiging en belijdenis een goed inzicht hebben in de beginselen. En met die beginselen ageeren. En ook gezamenlijk. Maar er is ook bestrijding. De actie ontmoet tegenkanting. Dan moet men zich kunnen verdedigen. En dan springt de wetenschappelijk gevormde bij. Hij is er toe bekwaamd. Hij kan voorlichting schenken, kan op de wapenen wijzen, die door het wetenschappelijk onderzoek zijn gesmeed geworden.

Wij moeten onze eigen Universiteit steunen. Onze eigen Universiteit. Die kan alleen door ons bestaan. En dan is het net als in Calvijn's tijd. Dan moet er ge-offerd worden. De één zijn kleine gaven en de ander zijn groote. Maar beide kunnen niet gemist worden. En dat mag niet zoo zijn, omdat we nu eenmaal aan veel